

dat heel belangrijk voor de gevangenen. Geen zonlicht zien is ook een vorm van foltering." Gevangenen kunnen vier maal per maand bezoek ontvangen gedurende een uur. Drie keer gaat het om gesloten bezoeken en een maal per maand zijn open bezoeken mogelijk. Bij een gesloten bezoek, scheidt een glaswand de gevangenen met hun bezoekers. Via een telefoon kunnen zij dan communiceren. Die gesprekken worden altijd opgenomen en gedurende zes maanden bewaard. Bij open bezoeken is het mogelijk om met de gevangenen rechtstreeks te praten aan een tafel.

Het oude systeem werkte nog met grote slaapzalen dat voor problemen kon zorgen bij de gevangenen. Op die manier ontstonden bendevorming en interne wrevel. "We verkiezen nu het kamersysteem waar, afhankelijk van de soort gevangenis, slechts enkelen in een cel zitten. In de F-types zijn er cellen waar tien mensen kunnen samenwonen en elkaar ontmoeten voor sociaal contact", aldus Polat.

Bahar Kimyongur, een linkse activist tegen de F-type gevangenis ziet het volledig anders: "Voor de internationale publieke opinie leek het er op dat de nieuwe gevangenis een stap in de goede richting zou zijn. Maar spijtig genoeg weten mensen niet dat achter die nieuwe gevangenis een politiek project schuilt. Volgens de overheid is het doel van die gevangenis het strafstelsel te moderniseren en aan te passen

aan de Europese standaarden. Maar de realiteit is dat de nieuwe gevangenis een systeem is om politieke gevangenen zowel fysisch als moreel af te breken."

"Gevangenen verbleven in grote slaapzalen waardoor er een zekere sociale samenhang bestond. Men kon elkaar op die manier ook beschermen. Maar het nieuwe systeem is gebaseerd op de verbreking van het sociaal contact. Als gevangenen door cipiers worden mishandeld, kunnen ze elkaar niet meer beschermen want niemand weet het. Iemand isoleren is een vorm van foltering en is internationaal erkend. Het is een foltering die men zeer moeilijk kan beschrijven. Want het gaat vooral om psychologische foltering waarbij de gevolgen niet zo zichtbaar zijn", aldus Bahar.

Polat, rechter bij het ministerie van Justitie, relativeert het protest tegen de F-type gevangenis: "Over het algemeen is er zeer weinig protest bij de Turkse bevolking. Het zijn vooral mensen die banden hebben met terreurorganisaties die protesteren tegen die gevangenis. Er is niet veel georganiseerde misdaad en zijn er niet zoveel terroristen in Turkije. Het gaat om slechts 4% van de bevolking. Mensen die zoveel protest hebben tegen onze gevangenis zijn mensen die tegen Turkije en de staat zijn."

De paradox in de zwaar beveiligde gevangenis is dat gevangenen daar een relatief grote luxe hebben. De gids leid-

■ éénpersooncellen

de mij naar een cel waar normaal drie personen kunnen verblijven. Die cellen zijn verspreid over twee verdiepingen. Zo staan op de bovenste verdieping bedden en kasten. Op de onderste verdieping is er de leefruimte, waar gevangenen naar kabeltelevisie kunnen kijken en naar radio luisteren. Ze hebben daar ook nog een kleine keuken en een aparte badkamer met wc. Elke cel heeft een eigen binnenkoer. De cellen zijn zelfs groter dan de meeste studentenkamers in België.

Er zijn heel wat faciliteiten voorzien. "De faciliteiten in de gevangenis zijn in samenspraak met de Gazi Universiteit opgericht. Vroeger konden gevangenen zeer weinig activiteiten doen maar nu

■ Bibliotheek met een mogelijkheid om boeken gedurende twee weken te ontlenen.

■ Gevangenen kunnen buiten voetballen